

MĚSTO SVITAVY

Tisková zpráva

Rodák z Hradce nad Svitavou, P. Hubert Engelmar Unzeitig na cestě k blahoslavení

Papež František I. svým dekretem z 22. ledna 2016 oficiálně uznal katolického kněze mučedníkem blížeinské lásky. Anděl z Dachau, který svůj život obětoval při ošetřování vězňů, zejména pak ruských vojáků v táboře v Dachau, se tak zařadil mezi nejvýznamnější osobnosti našeho regionu. Papežský dekret je otevřením dlouhé cesty k beatifikaci kněze a možná i ke budoucí kanonizaci. Jedná se o neopakovatelnou a jedinečnou událost, která svým dosahem výrazně přerůstá hranice regionu. P. Unzeitig se stává vzorem pro miliardy křesťanů celého světa, ale i nejen jich.

Jméno P. Engelmara Unzeitiga se na dekretu vatikánské Kongregace pro svatořečení nachází s osmi dalšími osobnostmi z celého světa. Dekret je svědectvím a uznáním pěti zázraků, dvou hrdinských ctností a dvou svědectví o mučednictví. K vlastnímu blahorečení kněze by mohlo dojít letos na podzim.

Autor sochy: Petr Steffan

P. Engelmar Unzeitig – Anděl z Dachau

Narodil se 1. března 1911 v Hradci nad Svitavou jako jedno z pěti dětí Johanna Unzeitiga, který zemřel roku 1916 v ruském zajateckém táboře na Volze na tyfus. V roce 1921 byl biřmován ve Svitavách. Po ukončení obecné školy pracoval krátce jako pomocník v hospodářství u českého sedláka. V sedmnácti letech odešel k mariannahillským misionářům do Reimlingenu v augšpurské diecézi. Po složení maturitní zkoušky studoval teologii a filozofii v kněžském semináři ve Würzburgu. Zde byl 6. srpna 1939 vysvěcen na kněze a přijal jméno Engelmar. Primici slavil ve své rodné obci Hradci nad Svitavou 16. srpna 1939. Na první kněžské místo odešel do šumavské vsi Zvonková. Za své mravní postoje, v nichž se vyslovil i proti pronásledování Židů, byl v roce 1941 zatčen a uvězněn ve věznici v Linci, odkud byl po šesti týdnech převezen do koncentračního tábora Dachau u Mnichova. Z konkrétní lidské bytosti se stalo pouhé číslo

26 147. Z kněžského bloku č. 26 odešel dobrovolně do nemocničního bloku ošetřovat nemocné, především ruské zajatce. Zde pomáhal posilovat nejen těla vězňů, ale i jejich ducha, překládal části Písma sv. do ruštiny. O Vánocích roku 1944 vypukla v táboře epidemie skvrnitého tyfu a páter Unzeitig odešel dobrovolně do tyfových baráků, kde se zanedlouho nakazil a astal se tak jednou z mnoha obětí epidemie. Zemřel v pátek 2. března 1945, den po svých narozeninách. Jeho ostatky byly uloženy 30. března 1945 na Městském hřbitově ve Würzburgu. Nakonec byla urna s jeho popelem v roce 1968 přenesena do kostela Srdce Ježíšova ve Würzburgu.

Radoslav Fikejz